

lighed for at få nøjagtig den behandling af deres tænder, som de gerne have.

Kl. 11:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 11:14

Helle Sjelle (KF):

Det er fuldstændig rigtigt, kan jeg sige til hr. Peter Skaarup. Nu er jeg jo tidligere sundhedsordfører, og jeg kan udmærket huske de situationer i Sundhedsudvalget, hvor det forhold, som mange mennesker her i landet har til tandbehandling, blev behandlet. Det er selvfølgelig også derfor, at der skal være rimelighed i de ydelser, som man stiller til rådighed, også i forhold til afviste asylansøgere. Men man må selvfølgelig også sige, at det ikke nytter noget, at mennesker går rundt i elendighed – heller ikke selv om de er afviste asylansøgere.

Kl. 11:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det var utrolig interessant at høre fru Helle Sjelles sidste bemærkning, nemlig at vi ikke kan have, at mennesker går rundt i elendighed, heller ikke selv om de er afviste asylansøgere. Hvis vi kunne sætte det op som målsætning, så var vi da nået et langt stykke hen ad vejen for at sikre nogle ordentlige vilkår. For det er jo lige præcis det, der sker i dag, vil jeg sige til fru Helle Sjelle. Mennesker kommer til at gå rundt i elendighed, og de bliver ødelagte og nedbrudte af at skulle leve i lejrene i mange år – dels på grund af uvisheden, dels på grund af, at de ikke får lov til at komme ud og arbejde og dermed være med til at forsørge sig selv og deres familier.

Jeg synes, det har været bemærkelsesværdigt at høre debatten og igen og igen at få gentaget, at de her mennesker bare kan rejse hjem, og at de tager deres egne børn som gidsler – og hvad det ellers er, der bliver brugt af argumenter. Jeg synes, det er uhyggeligt, at man har et sådant menneskesyn, at man synes, at de bare skal tage deres børn og rejse tilbage til et land med så meget kaos, så meget krig og så meget terror, som vi ser i Irak. Det undrer mig, at man kan have den holdning. Faktisk ville jeg synes, at hvis der var nogle, der fandt på at tage deres børn med

tilbage, så skulle man overveje at spørge de sociale myndigheder, om ikke børnene ville have bedst af, at man beholdt dem her i Danmark.

Hele debatten udspringer jo først og fremmest af de elendige forhold, der er for disse mennesker, men jo også af valgkampen, hvor vi havde det her besynderlige forløb med statsministeren, der lovede, at der nu skulle ske noget. Som andre ordførere også har været inde på, havde vi det besynderlige forløb bagefter, hvor regeringen så løb fra sine løfter, lige så hurtigt den kunne komme til det.

Det, vi ser i dag, er jo, at der stadig er masser af mennesker, der sidder i lejrene og bliver nedbrudt af at være der. Hr. Morten Østergaard har gentaget de her tal for, hvor mange der bliver så nedbrudt, at de får humanitær opholdstilladelse. Vi har også tidligere set, hvordan asylansøgere i desperation kommer ud og får sort arbejde og bliver groft, groft udnyttet med en elendig løn og elendige arbejdsvilkår – og dermed selv har det dårligt, men også er med til at undergrave vilkårene på det danske arbejdsmarked.

Vi har børnene – som det også har været fremme i debatten – der får det værre og værre, fordi de ikke kan holde til at se deres forældre have det så dårligt. Derfor er der altså behov for, at man går ind og ser på det her som mennesker, og tager hensyn til, at det er mennesker, der, som fru Helle Sjelle siger, ikke skal leve i elendighed.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man seriøst kan mene, at hele det danske samfund skulle være truet i sin grundvold, hvis vi tillader, at de her få hundrede mennesker kan komme ud og arbejde. Jeg kan simpelt hen ikke se, at det skulle udgøre en så stor trussel, at det danske samfund ikke skulle kunne holde til det. Derfor håber jeg virkelig, at den tankegang, fru Helle Sjelle giver udtryk for, om, at vi ikke skal lade mennesker leve i elendighed, kunne blive bestemmende, både for De Konservative og for Venstre og en dag måske også for nogle i Dansk Folkeparti – så man begynder at behandle mennesker ordentligt, og så de ikke bliver nedbrudt af at være her, men tværtimod får mulighed for at blive bygget op og få det bedre og dermed få en styrke, som de kan bidrage med i Danmark, så længe de er her, og som de kan bruge til at bygge deres land op, når der en dag bliver så gode forhold, at de har mulighed for at vende tilbage. Det ville være rigtig godt, synes jeg, hvis vi kunne nå så langt.